

HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71

Het Radio Filharmonisch Orkest

8/7 Den Haag
Ned. Congresgebouw 20.15 uur

Het Radio Filharmonisch Orkest

Dirigent: Jean Fournet
Solist: Maurice André, trompet

G. Ph. Telemann Sonate in D gr. t. voor trompet en
orkest
a. Modéré
b. Largo
c. Vivace
(solist: Maurice André)

Ton de Leeuw Music for Strings

André Jolivet Trompetconcert nr. 2
a. Mesto
b. Grave
c. Giocoso
(solist: Maurice André)

Pauze

P. I. Tsjaikowski Symfonie nr. 6 in b kl. t. Op. 74
(Pathétique)
a. Adagio – allegro non troppo
b. Allegro con grazia
c. Allegro molto vivace
d. Finale: adagio lamentoso –
andante

G. Ph. Telemann – (1681–1767)

De komponisten van de achttiende eeuw waren over het geheel zeer produktief, doch weinigen zullen het overstelpend grote oeuvre van Georg Philipp Telemann geëvenaard hebben. Hij schreef niet minder dan twaalf volledige jaargangen kerkcantates, 44 passies, 40 opera's, 32 oratoria en een ontelbaar aantal kamermuziekwerken, w.o. wel een 600-tal suites voor allerlei bezettingen. Tijdens zijn leven werd hij hoger geschat dan zijn collega Johann Sebastian Bach, met wie hij bevriend was. Doch toen het nageslacht het genie van J.S. Bach ontdekt had, werd Telemann van zijn verhevenheid afgehaald. Men beschouwde hem als een 'veelschrijver'. Telemann bezat niet het universele genie van J. S. Bach, doch er komen onder zijn werken prachtige stukken voor, die niet vergeten mogen worden. Veel van zijn kamermuziek- en orkestwerken (deze lagen in de 18de eeuw niet ver van elkander) schreef Telemann voor het Collegium Musicum te Leipzig, een studentenvereniging waarover J. S. Bach later de scepter voerde. Men sprak toen nog van de Telemannsche Musikverein.

De sonate in D gr. t. voor trompet en orkest bestaat uit 3 delen:

- a. modéré et gracieux
- b. largo
- c. vivace.

Music for strings

Music for strings is geschreven in de lente van 1970 in opdracht van de Biennale van Zagreb, ten behoeve van de Solisten van Zagreb, die de première ervan gaven op 9 mei 1971. De bezetting is: zes violen, drie altén, twee celli en een contrabas.

Na deze zakelijke gegevens kan de volgende subjectieve en omschrijvende benadering wellicht dienst doen om de muziek te karakteriseren:

De grote stilte waarin de muziek van het begin tot het einde baadt is te vergelijken met de rust van een onbeweeglijke oppervlakte. Maar deze rust is schijn.

Onder de oppervlakte borrelt en kookt het; plotselinge erupties, grote en kleine, breken door, om weer even snel te verdwijnen.

De geladenheid komt nimmer tot uitbarsting. De stilte blijft voelbaar.

De muziek vindt haar evenwicht in het spanningsveld tussen beide krachten.

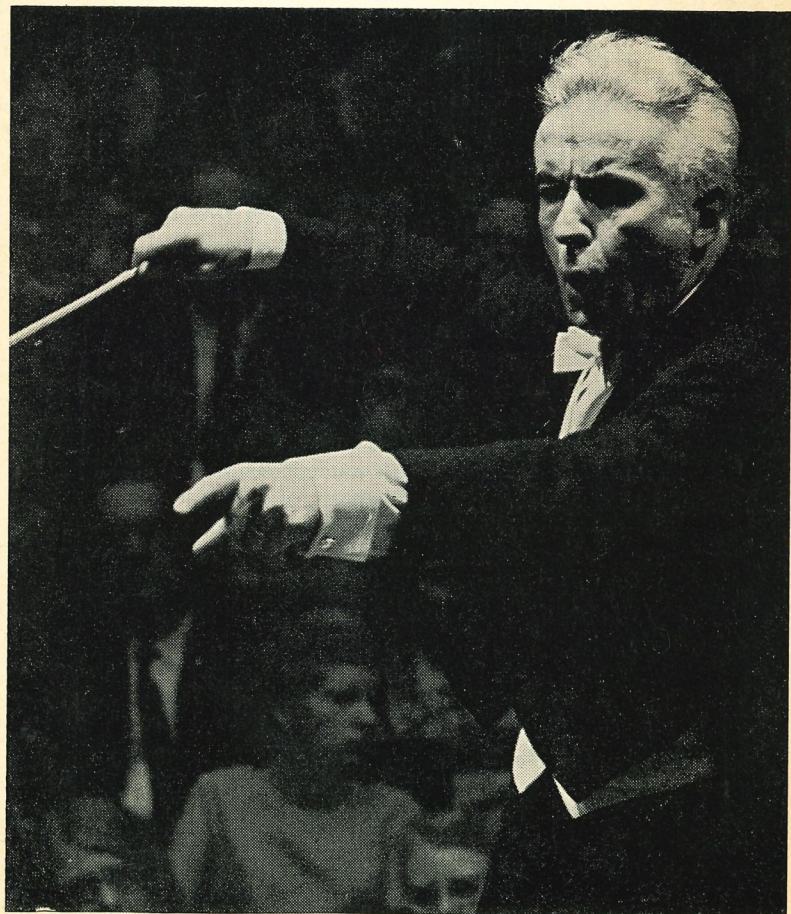
Dit alles eist veel van de spelers. De kleinste détails dienen nauwkeurig te worden afgewogen, met een concentratie, intensiteit en nuancering die men eerder in kamermuziek zou verwachten.

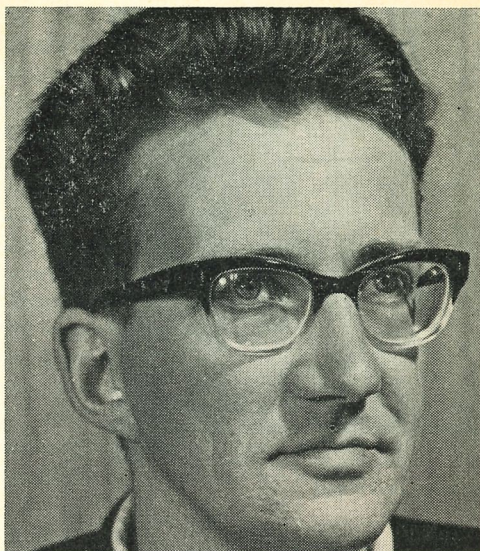
Ton de Leeuw

G. Ph. Telemann

Jean Fournet

Ton de Leeuw

André Jolivet

André Jolivet, geboren in 1905, studeerde te Parijs bij Paul le Flem, die – zoals hij het zelf uitdrukt – hem de 'klassieke discipline' bijbracht, leerling bovendien van Edgar Varèse, die hem inleidde in de kennis van de wetten der akoestiek.

In 1936 vormt Jolivet met Messiaen, Daniel Lesur en Yves Baudrier de avant-garde komponistengroep 'jeune France', een muzikale beweging waarvan de promotors, bezielde door de kunst van de fantastische romanticus Hector Berlioz, de nieuwe muziek zijn geestelijk en eenvoudig-lyrische betekenis willen terug geven ('dans une complète indépendance esthétique'). Het magische karakter van de muziek van primitieve volkeren trok Jolivet bijzonder aan; in veel van zijn composities trachtte hij een bezwerende expressie op te roepen (o.a. cinq Incantations pour flûte; cinq Danses Rituelles pour orchestre ou piano; ballet Guignol et Pandore).

Het besef, dat 'de ware muziek datgene is wat iedereen kan neurien of spelen, doordat hij gelooft ze zelf gemaakt te hebben, of waarin hij, als hij haar hoort, de uitdrukking van zijn eigen, eenvoudige menselijke gevoelens terugvindt', bepaalt het karakter van zijn latere werken.

Sinds 1959 wordt in Aix-en-Provence jaarlijks een Internationale Zomercursus voor Eigentijdse Muziek gehouden, waarvan Jolivet de leiding heeft. Vanaf 1966 is hij verbonden aan het Conservatorium te Parijs als docent voor compositie.

Voor zijn zeer suggestieve werken (o.a. Psyché, mouvement symphonique; enige symfonieën; kamermuziek; toneelmuziek en het ballet 'Guignol et Pandore') ontving Jolivet in 1951 de Grand Prix Musical de la Ville de Paris en in 1954 de Grand Prix International des Compositeurs.

Het heden uit te voeren trompetconcert nr. 2, dat in 1954 werd gekomponoerd is een voortreffelijk voorbeeld van Jolivet's vakmanschap.

De karaktertrekken van het solo-instrument komen volledig tot hun recht en bepalen in belangrijke mate sfeer en inhoud van het werk.

Tsjaikowsky- Zesde symfonie

De Zesde symfonie van Tsjaikowsky kan als een der meest sprekende voorbeelden van de vereenzaming van de romantische scheppende kunstenaar gelden. Met de symfonische traditie is zij verbonden door niet veel meer dan het feit, dat zij uit vier delen bestaat. De ongewone opeenvolging van deze vier delen toont aan, dat we hier te doen hebben met de uiting van een individualistisch romanticus. Het bewogen eerste deel is vol van gekwelde gevoelens, die nog doorklinken in de brede cantilene die als 'tweede thema' fungeert en welker gevoelsinhoud misschien het best met het onvertaalbare Duitse woord '*Sehnsucht*' kan worden gekenschetst. De zwevende gratie van het tweede deel lijkt een lichter verschiet te openen en de verbeterde onstuimigheid van de felle mars-ritmen in het derde deel doet zelfs vermoeden dat de gefolterde ziel kracht vond aan smarten en kwellingen te ontstijgen. Maar de sombere klaagzang van het laatste deel. Adagio lamentoso (*Finale* luidt het opschrift, der traditie getrouw) bewijst dat dit slechts schijn was: de stemming van de inleiding van het eerste deel wordt opnieuw opgeroepen en het werk eindigt in een sfeer van hopeloze en troosteloze verslagenheid.

De eerste uitvoering van de symfonie vond 28 oktober 1893 te St. Petersburg plaats. Tsjaikowsky was zeer tevreden over de geslaagde uitvoering. Korte tijd later bezweek hij aan de cholera, na het drinken van ongefiltreerd water. En zo was zijn *Pathétique* zijn eigen dodenzang geworden.

Hoezeer toen reeds, omstreeks 1890, de scheppende kunstenaar van zijn omgeving vervreemd was, toont de ook nu nog voorkomende reactie op het derde deel aan. Meermalen wordt er immers na dit deel geapplaudiseerd: klaarblijkelijk suggereert de meeslepende vaart van de mars finalekarakter. Maar de bevrijding die een dergelijke finale zou kunnen brengen – en die door een publiek, dat onbewust klassieke wetten zoekt en gehoorzaamt, ook verlangd wordt – had voor de eenzame romanticus Tsjaikowsky zijn zin verloren. Deze afronding kon hij niet meer verlangen en niet meer geven. Maar de *Pathétique* werd juist hierdoor een symfonisch monument van het romantische subjectivisme der negentiende eeuw, zoals vóór hem de *Fantastique* van Berlioz het geweest was.

M. F.

Het Radio Filharmonisch Orkest

Het Radio Filharmonisch Orkest, dat in 1945 is opgericht, is één van de vijf orkesten van de Nederlandse Omroep Stichting (N.O.S.) Sinds 1 september 1961 wordt dit orkest geleid door Jean Fournet. Zijn voorgangers waren Albert van Raalte, Willem van Otterloo, die ook nu nog regelmatig met het orkest optreedt, Paul van Kempen en Bernard Haitink. Talrijke gastdirigenten uit binnen- en buitenland hebben het orkest geleid.*)

Het orkest telt 90 tot 100 musici, al naar gelang de aard van de werken, welke worden gespeeld. Concertmeesters zijn Dick de Reus en Chris Braam. Solo-altviolist is Hans Neuburger en de solo-cellisten zijn Will Strieder en Henk Lambooy.

Het orkest is bekend in geheel Europa vanwege zijn radiuitzendingen. Voorts kreeg het orkest bekendheid door zaalconcerten in Nederland en in

een aantal Europese landen. Het neemt steeds deel aan het Holland Festival, is vaak te horen in het Amsterdams Concertgebouw, o.m. in de Vara-serie 'Concerten op de vrije zaterdag' en speelt ook in andere Nederlandse concertzalen.

Tournees maakte het orkest naar Duitsland (o.m. het Beethoven-festival in Bonn), Frankrijk (het Muziekfestival van Besançon), Zwitserland en Italië. In oktober 1969 nam het orkest, onder leiding van Roberto Benzi, met veel succes deel aan het Internationaal muziekfestival van Belgrado.

Het Radio Filharmonisch Orkest zal op 23 en 24 september a.s. concorderen in Warschau in het kader van het jaarlijkse Festival van Moderne Muziek, de z.g. 'Warschauer Herbst'.

*) In de zomer van 1970 dirigeerde Leopold Stokowski het R.F.O. tijdens openbare concerten in Amsterdam en Rotterdam. Ook maakte hij enige grammofoonopnamen met orkest.

Jean Fournet

Jean Fournet, de dirigent van het Radio Filharmonisch Orkest van de N.O.S. werd 14 april 1913 te Rouen geboren.

Hij studeerde aan het conservatorium te Parijs en dirigeerde aldaar alle grote symfonie-orkesten.

Hij was verder dirigent bij de opera, later ook 'directeur de la Musique' van de Opéra Comique en leraar orkestdirectie aan de 'Ecole Normale de Musique' te Parijs. Sedert 1 september 1961 is Fournet vaste dirigent van het Radio Filharmonisch Orkest.

In ons land heeft hij ook het Concertgebouworkest, het Residentie Orkest, het Utrechts Symfonie Orkest en het Rotterdams Philharmonisch Orkest gedirigeerd.

Met ingang van september 1968 is Fournet tevens aan het Rotterdams Philharmonisch Orkest als vaste dirigent verbonden. Als gast-dirigent verschijnt Fournet regelmatig op de concertpodia in Europa, Noord- en Zuid-Amerika, Japan en Australië.

Met het Radio Filharmonisch Orkest maakte Jean Fournet verschillende succesrijke tournees naar het buitenland onder meer naar Duitsland, Frankrijk, Zwitserland en Italië.

Maurice André

Maurice André

Maurice André werd in 1935 geboren in Alès in Zuid-Frankrijk.

Op veertienjarige leeftijd begon hij zijn trompetstudie; in die zelfde tijd was hij werkzaam in de kolenmijnen van de Cévennes. Na zijn militaire diensttijd ontwikkelde hij zich tot een talentvol trompetspeler.

Op het Nationale Conservatorium behaalde hij reeds na 1 jaar de eerste prijs voor hoornspel, een jaar later gevolgd door een eerste prijs voor trompetspel.

In 1955 won André het Internationale Concours van Genève, in 1963 dat van München.

Jarenlang was André solo trompettist van het Philharmonisch Orkest van de Franse Radio en van het Lamoureux-Orkest.

Maurice André reist over de wereld als een algemeen bekend virtuoos, beroemd om zijn veelzijdigheid, zijn artistieke volmaaktheid en stijlgevoel.

Holland Festival 1971

Eduard van Beinum stichting

Gratis concerten op 'Queekhoven' te Breukelen

- 15 juni, 14.30 uur Claude Helffer, piano
Werken van Berg, Boulez, Serocki, Messiaen
- 20 juni, 14.30 uur Mary Lindsey, sopraan
Felix de Nobel, piano
Werken van Berg, Nono, Strawinsky, Ravel,
Dallapiccola
Lotte Lenya is uitgenodigd voor een causerie
- 22 juni, 14.30 uur Gaudeamus Strijkkwartet
Werken van Berg, Marco, Lutoslawski
- 23 juni, 14.30 uur Lode Devos, tenor
P. Bartholomé, piano
Werken van Hindemith, Schönberg, Poulenc, Bartok,
Krenek
- 24 juni, 14.30 uur Siegfried Palm, cello
Werken van Hindemith, Penderecki
- 28 juni, 14.30 uur Ardito blaaskwintet
Werken van Escher, Stockhausen, Bruynel
- 30 juni, 14.30 uur Ursula en Heinz Holliger, harp en hobo,
A. Nicolet, fluit, J. Wyttenbach, piano
Werken van Milhaud, Zimmermann, Wyttenbach
- 1 juli, 14.30 uur Zie 30 juni.
Werken van Boulez, Berio, Takemitsu, Holliger en
Huber
- 2 juli, 14.30 uur Walter Boeykens, klarinet
Tan Crone, piano
Werken van Lutoslawski, Berg, Laporte
- 5 juli, 14.30 uur Alfons en Aloys Kontarsky, piano's
Werken van Strawinsky, Brown, Zimmermann
- 6 juli, 14.30 uur Slagwerkgroep Amsterdam
*Dit concert vindt niet plaats op 'Queekhoven' maar in
de Spiegelzaal van het Concertgebouw te Amsterdam.*
Werken van Kasimir, Serocki en Ohana.

Inlichtingen voor gratis plaatsen bij:

Cisca-Uitkrant, Stadsschouwburg Amsterdam, tel. 020-229011 of
229012, 'Queekhoven', Breukelen, 03462-1562